

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **J.P.**, bytem ..., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 17.7.2017 proti rozhodnutí žalované ze dne 27.6.2017 č.j. 635 524 0661/44091-HS o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., *soudní řád správní* (dále jen *s.ř.s.*), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín *žaloba*, účastníci jsou označováni *žalobce/žalobkyně* a *žalovaný*.

Včasnou žalobou ze dne 17.7.2017 následně k výzvě soudu doplněnou dne 3.8.2017 se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 27.6.2017 č.j. 635 524 0661/44091-HS, jelikož s ním nesouhlasila a je dle ní nepřezkoumatelné, neboť zdravotní stav, který popsala, nebyl správně posouzen, protože je dlouhodobě zcela nepříznivý a z toho důvodu je nepřesvědčivý lékařský posudek, když vliv psychického onemocnění je skutečně velmi značný na jakékoliv pracovní uplatnění a také nebyla vyhodnocena rizika důsledků, které se označují již ve zprávách psychiatra (psychické problémy se ještě zhoršují a přitom je psychické onemocnění dominantní). Žalobkyně požadovala provedení kontrolní lékařské prohlídky a závěrem požadovala zrušení rozhodnutí ze dne 27.6.2017 i předcházejícího

rozhodnutí ze dne 9.2.2017 a vrácení věci žalované k novému posouzení a rozhodnutí. (K žalobě následně připojila mimo jiné i kopii napadeného rozhodnutí.)

Napadeným rozhodnutím ze dne 27.6.2017 č.j. 635 524 0661/44091-HS žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. 635 524 0661 ze dne 9.2.2017, jímž byla zamítnuta její žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary ze dne 1.2.2017 není invalidní, jelikož její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 20%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 27.6.2017 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě ze dne 15.6.2017 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobkyně není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který neomezuje duševní, smyslové ani fyzické schopnosti v takovém rozsahu, aby měly podstatný vliv na pokles pracovní schopnosti, když rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 5b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15-20%, žalobkyni byla přiznána horní hranice 20% a tato míra poklesu ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 1.2.2017 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 15.6.2017 soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 20%, když rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 5b) přílohy vyhlášky a přiznaná míra poklesu ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky nebyla změněna.

Žalovaná ve svém vyjádření dne 6.9.2017 k žalobě navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. a rozhodnutí ponechala na úvaze soudu podle závěru posudkové komise. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 27.6.2017 bylo žalobkyni doručeno dne 29.6.2017.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. K žádosti soudu PK MPSV pracoviště v Plzni vypracovala posudek po jednání konaném dne 16.11.2017 za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie, když z jednání se žalobkyně omluvila ze zdravotních důvodů. V závěru posudku komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, protože nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobkyně dle kapitoly V., položky 5c) přílohy vyhlášky v rozmezí 25-35% na dolní hranici 25% vzhledem k objektivizovanému kompenzovanému stavu při léčbě, který prokazují opakovaně psychiatrické nálezy; nebyl shledán důvod pro použití § 3 ani § 4 odst. 1 citované vyhlášky. Dle doložené zdravotní dokumentace a ze zhodnocení psychiatrem při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je

úzkostná porucha středně těžkého stupně (kompenzovaná léčbou), somatoformní vegetativní dysfunkce. Dále komise konstatovala, že s ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení žalobkyně, je v souladu s posudkovým zhodnocením OSSZ a námitkového řízení ve smyslu nepřiznání invalidity, ale není v souladu s přiřazením funkčního postižení ke kapitole V, položce 5b) hodnotící psychickou poruchu jako lehké funkční postižení, neboť vycházejíc z doložených psychiatrických nálezů hodnotila psychickou poruchu jako středně těžké funkční postižení; klinický stav odpovídá středně těžkému postižení. Dle komise žalobkyně není schopna psychicky náročné práce, práce v nočních směnách, v riziku úrazu a vypjatých stressových situací; je schopna lehčí psychicky náročné práce respektující uvedená omezení, práce spíše na zkrácený úvazek. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

Žalobkyně před dožádaným Okresním soudem v Karlových Varech dne 19.12.2017 setrvala na podané žalobě, vyjádřila nesouhlas s posudkem PK MPSV, protože se cítí často unavená a nemůže svoji práci vykonávat tak kvalitně, jak by chtěla a kvůli tomu má i problémy se zaměstnavatelem; dále popsala své zdravotní potíže, nenavrhla žádné další důkazy a žádala o omluvu u jednání soudu; také souhlasila, aby bylo jednáno v její nepřítomnosti.

K žádosti soudu PK MPSV-pracoviště v Plzni *doplnila svůj posudek dne 8.2.2018* a v jeho závěru uvedla, že setrvává na svém původním posudkovém závěru, neboť žalobkyně nedoložila žádný lékařský nález k jednání komise ve věci doplňujícího posudku, který by přinesl novum ve zdravotním postižení a jiný posudkový náhled. (*Stejnopis doplnění posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

V *podání ze dne 26.2.2018 žalobkyně omluvila svoji nepřítomnost u jednání zdejšího soudu z důvodu špatného zdravotního stavu pro těžké únavové stavy, silné úbytky energie a nesoustředěnost, kvůli čemuž se již několik let potýká s depresivními a úzkostnými stavy a trpí sociální fobií a tyto skutečnosti požadovala vzít v úvahu při posuzování jejího zdravotního stavu.*

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 15.3.2018 se žalobkyně nezúčastnila, svoji nepřítomnost písemně omluvila, a zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby, neboť paní žalobkyni se nepodařilo prokázat, že by byla invalidní; s ohledem na její zdravotní stav má žalobkyně možnost požádat o přiznání statusu osoby zdravotně znevýhodněné, přičemž žádost lze podat rovněž na příslušné OSSZ.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*

b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*

c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./. Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.

Podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení, ani snížení dle § 4 odst. 1 a 2 téže vyhlášky, nebyly shledány, jak uvedeno shora.

Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a ***stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění***, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přiznání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Subjektivní pocit žalobkyně o tom, že by jí měla být přiznána invalidita pro jí popsané zdravotní potíže, nemůže být důvodem pro přiznání požadované invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni lze přiznat pojištěnci pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledků lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Navíc nelze ani přehlédnout, že důkazní břemeno spočívá na žalobkyni, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje zejména lékařskými zprávami ošetřujících lékařů, které jsou posudkově zhodnoceny posudkovými lékaři OSSZ či ČSSZ nebo PK MPSV, jelikož pouze ti jsou ze zákona oprávněni k posuzování invalidity pojištěnců.

Soud připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 27.6.2017*; ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Žalobkyně, na níž spočívá důkazní břemeno, neprokázala, že je invalidní alespoň pro invaliditu prvního stupně, neboť i dle stěžejního důkazu, jímž je v tomto řízení posudek PK MPSV i jeho doplnění, není invalidní, jelikož míra poklesu její pracovní schopnosti činí pouze 25%, nikoli nezbytných minimálně 35%. Neznaменá totiž, že je nesprávné rozhodnutí žalované, pokud není v souladu s požadavkem žalobkyně, neboť rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři a komisí v souladu s platnou právní úpravou. Rovněž je nezbytné připomenout, že pro soud je v tomto řízení rozhodující skutkový a právní stav v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 27.6.2017 a ke zhoršení zdravotního stavu po tomto datu nelze přihlídnout. Změny a zhoršení

mohou být zhodnoceny pouze v novém řízení na základě nové žádosti, kterou je třeba podat u příslušné OSSZ.

Pokud u žalobkyně dojde (*nebo již došlo*) ke zhoršení jejího zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity (*prvního až třetího stupně*) v novém správním řízení (*nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři*). Přiznání invalidity není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání apod. Soud také připomíná, že posudkoví lékaři i komise jsou oprávněni posoudit zdravotní stav ve vztahu k invaliditě toliko na základě doložené dostatečné zdravotní dokumentace pojištěnce žádajícího o invalidní důchod. Rozhodující však je aktuální zdravotní stav pojištěnce zjištěný odbornými lékaři a z něho vyplývající funkční postižení, které je pak posuzováno dle platné právní úpravy, tj. dle shora citované vyhlášky. Je-li pojištěnec uznán invalidním, pro výplatu invalidního důchodu musí splňovat i další podmínku a to potřebnou dobu pojištění, jak uvedeno shora.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 27.6.2017 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 16.11.2017 i jeho doplnění ze dne 8.2.2018 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobkyně, neboť komise pro jeho posouzení měla odborné lékařské nálezy zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jejích onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, je stanoveno i omezení, které však žalobkyni nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí ČSSZ ze dne 9.2.2017, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobkyně v řízení o námitkách, rovněž i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav a stanovili míru poklesu pracovní schopnosti, jak uvedeno shora. Nejvyšší přiznaná 25% míra poklesu pracovní schopnosti však nedosahuje minimálně potřebných 35% této ztráty pro invaliditu prvního stupně, tudíž žalobkyně nebyla uznána invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, jelikož byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobkyně a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz. Neznamená totiž, že je nesprávné rozhodnutí ČSSZ, pokud není v souladu s přáním žalobkyně ohledně invalidity, protože rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři v souladu s platnou právní úpravou.

Ze shora uvedených důvodů proto soud *žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 27.6.2017 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, neboť žalobkyně neprokázala, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity minimálně prvního stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi jejími námitkami proti rozhodnutí ze dne 9.2.2017.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 15. března 2018

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně